

IK BEN GRAAG BREED INZETBAAR

Door Lies van Rijssen

De koers uitzetten in een sector die voortdurend verandert, dat vindt ze boeiend. Maar de maatschappelijke kant van haar bestuursfunctie is waar het haar echt om gaat. Als een goed huisvader beheert een fondsbestuur deelnemersgelden en keert het, liefst geïndexeerd, het pensioen weer uit. Financial Investigator sprak met Peggy Wilson.

'Vanuit de CNV Dienstenbond ben ik bestuurder namens de werknemers bij twee ondernemings- en twee bedrijfstakpensioenfondsen. Ik heb beleidsgerichte economie gestudeerd. Mijn werkzame leven in de financiële sector begon bij een verzekeraar. Ik deed daar individuele verzekeringen. Via een functie bij een intermediair groeide ik daarna van individueel pensioen naar 'collectief' pensioen. Uiteindelijk ging ik in de pensioenconsultancy bedrijven en ondernemingspensioenfondsen adviseren. Toen zag ik de vacature bij het financieel adviesbureau van de CNV Dienstenbond. Ze wilden een pensioenunit voor een pensioenfondsbestuur opzetten. Ik kreeg de baan en werd direct ingezet als pensioenfondsbestuurder. Daarbij gaf ik wekelijks nog een dag financieel advies aan leden. Inmiddels ben ik fulltime bestuurder. De pensioenfondsenwereld kende ik al toen ik bestuurder bij de Pensioenfederatie werd, maar die functie geeft wel weer een ander perspectief. Ik ben vanuit de Pensioenfederatie bezig om de belangen van *alle* fondsen over het voetlicht te brengen bij onder andere de toezichthouders en de politiek. Naast de belangen van ondernemings- en bedrijfstakpensioenfondsen, behartig ik ook de belangen van de beroeps-pensioenfondsen en dat geeft nieuwe invalshoeken. Collectief pensioen heeft echt mijn passie. Het is de

verbondenheid met de samenleving die mij trekt. Als werkomgeving vind ik de pensioenwereld vrij dicht bij mijn ideaal komen vanwege de dynamiek en complexiteit. Jammer is wel dat er in de besturen nog weinig vrouwen zitten. De teamsamenstelling kan meer divers, niet alleen tussen de seksen maar ook qua leeftijd.

Op dit moment zijn drie van de vier pensioenfondsen waarvoor ik werk aan de financiële sector verbonden. Zo ben ik bestuurder bij onder andere een pensioenfonds van een verzekeraar en een bank. In het pensioenfondsbestuur van een bank krijg ik zeker ook een indruk van de bankenomgeving. Ik verneem dat het toezicht op banken op een aantal punten nog strikter is dan op pensioenfondsen. Bij banken is compliance door wetgeving nog meer *key*, er wordt scherp op de naleving van alle regelgeving gelet. Bij banken en pensioenfondsen staan de klanten of belanghebbenden en hun financiële toekomst centraal, maar de strategische doelstellingen verschillen. Banken hebben een commercieel oogmerk en transfereren geld in tijd en risico. Pensioenfondsen zijn stichtingen met een maatschappelijk oogmerk om het pensioengeld van deelnemers deskundig te beheren en goed uit te keren. Kijk ik naar de inzet en motivatie van de medewerkers, dan vind ik die in beide sectoren groot. Net als bij banken legt DNB bij de beoordeling van pensioenfondsbesturen een sterk accent op de beheersing van risico's. Een verschil is wellicht ook dat banken eerder van doen kregen met innovatieve productontwikkelingen, al ligt er in de pensioensector inmiddels ook een vraagstuk van formaat op dat gebied: waar willen wij naartoe met ons pensioenstelsel?

Ik zie behoorlijk wat overeenkomsten tussen de eisen aan pensioenfondsen en die aan banken.

Zeker is dat ook pensioenfondsbesturen strikte regels moeten naleven. Kijk naar uitbesteding, een belangrijk onderwerp momenteel. Het bestuur moet altijd de regie houden en dient hierin uiterst nauwkeurig te zijn, veel te weten van de partijen waaraan men uitbesteedt en de processen strak te houden. Ik zie dus behoorlijk wat overeenkomsten tussen de eisen aan pensioenfondsen en die aan banken. De bankwereld oogt sneller en dynamischer, de pensioenwereld maakt een conservatievere indruk: zo was het beeld. Pensioenfondsen worden geacht prudent te handelen. Zij beheren immers het toekomstige pensioeninkomen voor anderen. Met banken hebben fondsen gemeen dat zij opereren in een dynamische omgeving, waarin zij moeten inspelen op snel opvolgende wet- en regelgeving en economische en maatschappelijke ontwikkelingen. De financiële wereld heeft geleerd klantgerichter te werken na de financiële crisis in 2008.

Opvattingen over de invulling van het pensioenstelsel veranderen en dat is onvermijdelijk nu de omgeving onder invloed van politieke, economische, maatschappelijke en demografische ontwikkelingen zo snel verandert. Voor het eerst hebben deelnemers het beeld losgelaten dat hun pensioen onaantastbaar is. Pensioenen zijn gekort. De grootste verontwaardiging betrof niet alleen de kortingen zelf, maar ook dat mensen niet was verteld dat zoiets überhaupt tot de mogelijkheden behoorde. Dat de hoogte van het pensioen van deelnemers niet gegarandeerd bleek te zijn, heeft het vertrouwen in de pensioenwereld ernstig geschaad.

Ondertussen is de pensioensector breed in actie gekomen met eerlijke, duidelijke deelnemerscommunicatie om mensen pensioenbewust te maken. Fondsen wijzen hun deelnemers op het nemen van eigen verantwoordelijkheid bij het volgen van hun pensioenopbouw en het maken van pensioenkeuzes. Door zelf de regie te nemen, kunnen deelnemers hun inkomensopbouw voor later tijdig in goede banen gaan leiden. Het zal een behoorlijke inspanning van fondsen vergen om deze omslag in het denken te stimuleren. Wij moeten pensioeninformatie zo bij de mensen brengen dat die aansluit bij hun persoonlijke beleving. En wij moeten nu zorgen voor een toekomstbestendig pensioensysteem waar mensen op kunnen vertrouwen. Een systeem waarbij generaties niet tegenover elkaar komen te staan maar dat werkelijk houdbaar is.

Het nieuwe Financieel Toetsingskader (nFTK) zie ik als een tussenfase. Het is goed dat de gevolgen van financiële schokken nu uitgesmeerd kunnen worden en generatie-effecten beperkt blijven. Maar dit toet-

**Wij moeten
pensioeninformatie
zo bij de mensen brengen
dat die aansluit bij hun
persoonlijke beleving.**

Foto: Joeri van der Kloet

CV

Peggy Wilson (1969) is afgestudeerd in de Beleidsgerichte Economie aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. Vanaf 1995 heeft zij functies gehad op het terrein van financiële advisering. Vanaf 2011 is ze bestuurslid van bedrijfstakpensioenfondsen GIL en SBZ - daarvoor ook van AHV en GBP - en van ondernemingspensioenfondsen NN CDC Pensioenfonds en PFI, en eerder ook van Coop Pensioenfonds. Wilson is daarnaast lid van diverse commissies bij de pensioenfondsen. Sinds 2015 is zij bestuurder bij de Pensioenfederatie.

Voor het eerst hebben deelnemers het beeld losgelaten dat hun pensioen onaantastbaar is.

singskader houdt met andere ontwikkelingen nog geen rekening. Bijvoorbeeld met de toename van het aantal zzp-ers en mensen die überhaupt geen pensioen opbouwen. Het nFTK is de resultante van lessen uit het recente verleden. Maar bij de Nationale Pensioendialoog zijn weer nieuwe vragen opgekomen. De antwoorden daarop moeten ons de weg naar een nieuw pensioenstelsel wijzen. Sommigen willen behouden wat er is in een verbeterde vorm, anderen zijn voor meer individualisering. Voor mij zou de solidariteit op het vlak van het langlevensrisico in elk geval gehandhaafd moeten worden. En het is nog een lastige discussie hoe je een eerlijke transitie naar een nieuw pensioenstelsel vormgeeft. Ik verwacht nieuwe vormen van CDC-regelingen, met meer maatwerk en keuzemogelijkheden. Praat je over keuzevrijheid, houd er dan wel rekening mee dat de meerderheid van de mensen gaat voor standaardkeuzes en dat meer keuzes meer kosten met zich meebrengen. Uit onderzoek weten we dat men al bestaande keuzemogelijkheden niet optimaal gebruikt. Hoog-laagconstructies en uitruil tussen partner- en ouderdompensioen bijvoorbeeld. Zet dus niet alles op zijn kop, maar behoud het goede en kijk wat moet worden aangepast aan wat de samenleving vraagt.

Als bestuurder ben ik breed inzetbaar. Ik ben lid van beleggings- en pensioencommissies en neem graag ook andere aspecten van het bestuurlijke werk goed mee. Daarom zit ik ook in de communicatiecommissie van een van de fondsen en bij weer een ander fonds in een audit- en compliancecommissie. De diversiteit aan aspecten die ik zo meekrijg is win-win voor de fondsen en voor mij. Al die aspecten grijpen op elkaar in. Een

Ik verwacht nieuwe vormen van CDC-regelingen, met meer maatwerk en keuzemogelijkheden.

meer holistische benadering geeft overzicht. Dat helpt bij de beleidsvorming. Om mij heen zie ik veel specialisatie optreden. Sinds de introductie van de nieuwe bestuursmodellen kunnen externe bestuurders die een specialisme meenemen worden aangetrokken. Soms is dat nodig, bijvoorbeeld om uitbestedings-trajecten beter te kunnen begeleiden.

Ik vind het uitdagend om in deze tijd al die verbanden te mogen leggen om 'in control te blijven'. Het samenwerken en het teamwerk, daar houd ik van. Dat een bestuursfunctie bij een pensioenfonds zoals vroeger een baantje erbij kon zijn, kan ik me niet meer voorstellen. Ik heb van horen zeggen dat fondsen ooit twee à vier keer per jaar vergaderden. Die tijd is voorbij. De meeste fondsen kennen nu een hoge vergaderfrequentie, met besturen én commissies. Het kan niet anders: we leven in een dynamische wereld en in een tijd waarin er terecht transparantie van ons wordt gevraagd. Dat heeft impact op het beleid van besturen en de tijd die nodig is om beleid op te stellen.

Met zo'n zittend beroep als het mijne is voldoende bewegen heel belangrijk. Ik vind die beweging in salsadansen en fitness. Verder ben ik graag samen met vrienden en familie. Bijvoorbeeld om een museum te bezoeken, zoals afgelopen weekend het Teylers Museum. Daar is een schitterende tentoonstelling van aquarellen uit de 19e eeuw. Ik doe ook nog een postdoc aan de VU, Risk Management for Financial Institutions.'

Ze vindt het voor anderen weinig interessant om te weten welke boeken zij leest. 'Nou goed dan, voor de vakantie ligt Piketty klaar. En een boek over *behavioral finance*.' Ze heeft iets met mensen. Met wat hen beweegt, hun interactie: 'Mensen, ze boeien me gewoon!' «

- Pensioenbewustzijn helpt mensen hun inkomensopbouw voor later in goede banen te leiden
- Er is veel overeenkomst tussen de bankenomgeving en de fondsenomgeving
- De verantwoordelijkheid van fondsen dwingt besturen en commissies tot veel overleg
- Het nieuwe FTK is een tussenfase
- Overdrijf niet met keuzevrijheid. De meeste mensen kiezen voor de standaard opties